

Ο «Ιός» της εμπάθειας τυφλώνει: Έλληνες μετανάστες στις ΗΠΑ

Γράφει ο Γιάννης Κολοβός*

Νέο «επεισόδιο» πρόσθεσε ο «Ιός» στην σειρά των άρθρων του για την εγκληματικότητα των Ελλήνων μετανάστων. Τα άρθρα αυτά ξεκίνησαν το 1998 και αναφέρονταν κυρίως στους Έλληνες μετανάστες στις ΗΠΑ ενώ υπήρξε και άρθρο για τους Έλληνες μετανάστες στην Αυστραλία. Το τελευταίο αυτό άρθρο (Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία 30/4/2006) επιχειρεί να αναθερμάνει το θέμα και άρα να ταυτίσει τους Έλληνες μετανάστες στις ΗΠΑ με τους παράνομους μετανάστες που εισήλθαν στην Ελλάδα από το 1990 και μετά. Και οι «Ιοί» είναι ειλικρινείς ως προς τον σκοπό της ταύτισης αυτής: για να την χρησιμοποιήσουν ως όχημα πίεσης για την νομιμοποίηση των παράνομων μεταναστών στην Ελλάδα. Σημαντικό εμπόδιο στον όλο συλλογισμό τους είναι το γεγονός ότι οι Έλληνες, όπου πήγαν ως μετανάστες, πήγαν κατόπιν νομίμων διαδικασιών. Ένα τμήμα του άρθρου των «Ιών» προσπαθεί να αναιρέσει και αυτό το γεγονός. Ας δούμε όμως τα δύο αυτά θέματα ξεχωριστά:

Τα στοιχεία που παραθέτει ο «Ιός» έχουν μόνο σχετική αποδεικτική αξία. Πχ. ο πίνακας 2 (κατηγορηθέντες για κακούργηματα από την Αστυνομία του Σικάγου σε τρεις πενταετίες) καταδεικνύει ότι η εγκληματικότητα των Ελλήνων μεταναστών στο Σικάγο ήταν ουσιαστικά στο ίδιο επίπεδο με αυτής των Αμερικανών. Το ίδιο ισχύει και για τον πίνακα 3 που παραθέτει συγολικά στοιχεία από 9 πόλεις για έναν χρόνο. Σε κάποια σοβαρά αδικήματα υπερτερούσαν οι Αμερικανοί, σε κάποια οι Έλληνες και ο μέσος όρος ήταν ουσιαστικά ο ίδιος. Ομοίως και για τον πίνακα 5 (καταδικασθέντες για κακούργηματα στο Σικάγο σε τρεις πενταετίες) ο οποίος δείχνει το αντίθετο από εκείνο που υποστηρίζουν οι «Ιοί»! Αξίζει επίσης να θυμίσουμε ότι ο «Ιός» στις 21/3/1998, αναφερόμενος στα ίδια στοιχεία, παρέθετε δήλωση του εγκληματολόγου Thorsten Sellin ο οποίος παραδεχόταν ότι «Ακόμα κι αν διαθέταμε ακριβή στατιστικά στοιχεία του πληθυσμού, θα έπρεπε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της αξιολόγησης και της χρησιμότητας των εγκληματολογικών στατιστικών». Άρα, όταν ο ίδιος ο μελετητής παραδέχεται ότι τα πληθυσμιακά στοιχεία που έχει στην διάθεσή του είναι διαβλητά, δείχνει τουλάχιστον εμπάθεια η χρήση αυτών των στοιχείων για την εξαγωγή από-

λυτων συμπερασμάτων – όπως κάνει ο «Ιός». Επιπλέον, ειδικά για την πόλη του Σικάγου, πηγές αναφέρουν ότι ο πραγματικός πληθυσμός των Ελλήνων ήταν τουλάχιστον τριπλάσιος καθώς πολλοί πήγαιναν ως εποχικοί εργάτες και επομένως δεν αποτελούσαν τμήμα του μόνιμου πληθυσμού της πόλης (πχ. Ιστορία της Ελλάδας του 20ου αιώνα: οι Απαρχές 1900-1922, επιστ. επιμέλεια Χρήστος Χατζηιωσήφ, Αθήνα: Εκδόσεις Βιβλιόραμα, σελ. 161).

Την δήθεν «λαθρομετανάστευση» Ελλήνων προς τις ΗΠΑ ο «Ιός» την... «αποδεικνύει» μιλώντας για τους «παντρόνε» οι οποίοι έβρισκαν δουλειά στους μετανάστες, διευθετούσαν θέματά τους και τους βοηθούσαν στην αρχή της εγκατάστασής τους στις ΗΠΑ. Ακόμα και αν δεχθούμε ότι κάποιοι «παντρόνε» έφερναν κάποιους Έλληνες μετανάστες στις ΗΠΑ με παράνομες μεθόδους, αυτό δεν μπορεί ουδόλως να επεκτείνεται στο σύνολο των Ελλήνων μεταναστών στις ΗΠΑ οι οποίοι πήγαν κατόπιν διμερών συμφωνιών και συνεργασίας των δύο κυβερνήσεων. Μπορεί η εξαίρεση στην περίπτωση της μετανάστευσης Ελλήνων προς τις ΗΠΑ να ταυτίζεται με τον κανόνα στην περίπτωση της εισροής παράνομων μεταναστών στην Ελλάδα; Μάλιστα οι «Ιοί» «λησμονούν» ότι ανάμεσα στις ΗΠΑ και στην Ελλάδα μεσολαβεί ο...Ατλαντικός Ωκεανός και άρα η παράνομη μετανάστευση μπορούσε να γίνει πολύ δύσκολα και όχι για μεγάλο αριθμό ανθρώπων καθώς η επικοινωνία γινόταν με υπερωκεάνια και το ταξίδι διαρκούσε εβδομάδες.

Πα να αντιληφθεί ο κάθε καλόπιστος αναγνώστης τις χαώδεις διαφορές των δύο εκ του πονηρού ταυτιζομένων περιπτώσεων παρατίθεται απόσπασμα είδησης όπως αναφέρθηκε στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 19 Μαΐου 1953. Την είδηση αυτή την παρουσίασε ο κ. Μιχάλης Κασιόγερης στην στήλη «Φιλίστωρ» της ίδιας εφημερίδας στις 19/5/2002: «Δια του υπερωκεανίου «Σήβεν Σηζ» ανεχώρησαν δι' Αυστραλίαν περί τους 270 Έλληνες μετανάσται, μερίμνη της διακυβερνητικής επιτροπής μεταναστεύσεως. Η αυστραλιανή Κυβέρνησις εκτιμήσασα τας αρετάς του Έλληνος μετανάστου, ειδοποίησε την ενταύθα επιτροπήν ότι θα δεχθί εκτός προγράμματος και άλλους 300 Έλληνας μετανάστας εντός του Ιουνίου». Στην ίδια στήλη στις 16/5/2004 διαβάζουμε

«έκκετο η πρώτη αποστολή Ελλήνων εργατών, οι οποίοι πρόκειται να εργασθούν εις τα ανθρακωρυχεία του εκανοπεδίου του Σαρλερουά...Τους αφιχθέντας υπεδέθησαν πολυάριθμοι ελληνικά και βελγικά προσωπικό-ητες».

Έχουν σχέση όλ'αυτά με την παράνομη είσοδο εκατοτάδων χιλιάδων μεταναστών κυρίως από ξηράς από το 99ο και μετά; Έχει καμμία σχέση η ανεξέλεγκτη και παράνομη εισροή αλλοδαπών στην χώρα μας και οι εναγωνίες προσπάθειες εκ των υστέρων νομιμοποίησής τους με ό,τι μόλις διαβάσατε; Μήπως οι εκατοντάδες χιλιάδες αλλοδαποί που ήρθαν στην χώρα μας ήταν προϊόν συσκέψεων διακυβερνητικών επιτροπών μεταναστεύσεως; Υπήρξε καταγραφή των αναγκών της Ελληνικής οικονομίας ανά κλάδο απασχόλησης και ανά γεωγραφικό διαμέρισμα; Υπήρξε προγραμματισμός και οργάνωση; Υπήρξαν αριθμητικοί περιορισμοί και ποσοτώσεις;

Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά είναι ευνόητες και καταδεικνύουν όχι μόνο τις χαώδεις διαφορές μεταξύ των δύο περιπτώσεων αλλά και τα πραγματικά κίνητρα όσων επιχειρούν τέτοιου είδους παραλληλισμούς και ταυτίσεις. Βεβαίως, και οι ίδιοι οι «Ιοί», οι οποίοι ταυτίζουν τους Έλληνες (νόμιμους) μετανάστες με τους παράνομους «Αλβανούς» όπως τους αποκαλούν, «ξεχνούν» πολύ βολικά ότι και εκείνοι είχαν παραδεχθεί ότι η περίπτωση των Αλβανών παρανόμων μεταναστών στην Ελλάδα ταιριάζει όχι με εκείνη των Ελλήνων μεταναστών στις ΗΠΑ αλλά με εκείνη των Μεξικανών οι οποίοι εισέρχονται εκεί λαθραίως και μαζικά («Ιός» 28/11/1999).

Βλέπουμε λοιπόν ότι ο «Ιός», προκειμένου να δημιουργήσει εντυπώσεις «ξέχασε» τις επιφυλάξεις του Sellin (τον οποίον επικαλείται), «ξέχασε» ότι μεταξύ ΗΠΑ και Ελλάδας μεσολαβεί ένας...ωκεανός, «ξέχασε» ότι είχε παραδεχθεί ότι η παράνομη είσοδος των Αλβανών στην Ελλάδα ταυτίζεται με εκείνη των Μεξικανών στις ΗΠΑ...Ας του θυμίσουμε και κάτι ακόμα.

Στις 14/6/1998 ο «Ιός», χρησιμοποιώντας την εργασία του Ελληνοαμερικανού καθηγητή John Bitzes η οποία αναφερόταν σε κάποια ταραχή κατά των Ελλήνων στην Νότια Όμαχα το 1909, προσπάθησε να δημιουργήσει και πάλι εντυπώσεις. Ο γράφων επικοινωνήσε με τον καθηγητή Bitzes, του έστειλε το εν λόγω δημοσίευμα καθώς και σχετικό υλικό. Ο κ. καθηγητής έγραψε το γράμμα που ακολουθεί το οποίο το απευθύνει στον Ελληνικό Λαό. Οι υπογραμμίσεις είναι του μεταφράζοντος. Κάποια σχόλια εντός των παρενθέσεων προστέθηκαν ώστε να μην υπάρξει η παραμικρή παρανόηση για τα γραφόμενα του καθηγητού και έγιναν κατόπιν περαιτέρω επικοινωνίας

του μεταφράζοντος με τον Dr. Bitzes.

Η ανάγνωση του γράμματος πείθει και τον πλέον δύσπιστο για το που βρίσκεται η αλήθεια στην όλη υπόθεση.

24 Ιουλίου 1998

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΛΑΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ (Απόσπασμα για το συγκεκριμένο θέμα)

Με βαριά καρδιά και έναν βαθμό αμφιθυμίας γράφω σε εσάς σε αυτήν την περίπτωση. Στις 6 Απριλίου 1998, ο Δημήτρης Ψαρράς της δικής σας ταμπλόιντ «Ελευθεροτυπία» (Σ.τ.Μ: για την διάκριση του κ. Μπίτζες μεταξύ εφημερίδος και ταμπλόιντ βλέπε το Υπερόγραφο στο τέλος του γράμματος) τηλεφώνησε ανυπόμονος για πληροφο-

Προς έκπληξίν μου, έλαβα ένα αντίγραφο του άρθρου που δημοσιεύθηκε στο κυριακάτικο συμπλήρωμα της «Ελευθεροτυπίας», «Ο ΙΟΣ»... Διαβάζοντας το άρθρο, βρήκα ότι το υλικό και το όνομά μου είχαν γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από καιροσκόπους ώστε να προωθήσουν την δική τους εγωιστική κοινωνικο-πολιτική ατζέντα του εντυπωσιασμού.

ρίες για την ανθελληνική ταραχή στην Νότια Όμαχα της Νεμπράσκα των ΗΠΑ το 1909. Όπως παρατήρησε, πληροφορίες πάνω στο θέμα δεν είναι προθύμως διαθέσιμες, γιατί για πάνω από μισό αιώνα ήταν ένα από τα πιο καλοφυλαγμένα μυστικά της Ελληνικής κοινότητας της Όμαχα (η Νότια Όμαχα δεν αποτελούσε μέρος της Όμαχα μέχρι το 1915). Οι τοπικοί ιστορικοί επίσης έμοιαζαν να μην γνωρίζουν τίποτα για το τραγικό γεγονός μέχρι που ο Δρ. Φρέντερικ Αντριαν του Πανεπιστημίου της Όμαχα μου ανάθε-

σε το θέμα αυτό για την διατριβή μου για το Master το 1961 κατά διαταγή του Καθηγητού Όσκαρ Χάντλιν του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ. Κατά συνέπεια, έστειλα στον κ. Ψαρρά ένα αντίγραφο ενός άρθρου για την ταραχή γραμμένο από εμένα και δημοσιευμένο στην ιστορικό περιοδικό "Nebraska History" (Καλοκαίρι 1970). (Το 1971 έλαβα το Βραβείο James L. Sellers και 500 δολάρια για το καλύτερο άρθρο της χρονιάς). Το άρθρο δεν περιείχε την περιγραφή του φόνου του Νικόλα Τζιμικά από την αστυνομία της Νότιας Όμαχα για να εκδικηθούν τον θάνατο ενός συναδέλφου αστυνομικού που σκοτώθηκε σε ανταλλαγή πυροβολισμών με γνωστό Έλληνα χαρτοπαίκτη. Ο Τζιμικάς ήταν ένας αθώς νέος Έλληνας μετανάστης από τα Γρεβενά της Μακεδονίας, που ήταν τμήμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας εκείνη την περίοδο. Ήταν 23 ετών. Το 1977, πήγα στην Ουάσινγκτων DC και βρήκα μία έκθεση του φόνου στα αρχεία του State Department καθώς τα τοπικά έγγραφα είχαν εξαφανιστεί. Έτσι, έστειλα επίσης στον κ.

Ψαρά ένα αντίγραφο μίας εργασίας που παρουσίασα κατά την προεδρία μου στον τοπικό Σύνδεσμο Φί Βήτα Κάππα.

Ειλικρινά, εμπιστευθήκα τον κ. Ψαρά, ο οποίος υποσχέθηκε να μου στείλει ένα αντίγραφο του άρθρου που θα δημοσιευόταν στην «Ελευθεροτυπία». Δεν κράτησε την υπόσχεσή του καθώς δημοσιεύθηκε στις 14 Ιουνίου 1998. Προς έκπληξίν μου, έλαβα ένα αντίγραφο του άρθρου που δημοσιεύθηκε στο κυριακάτικο συμπλήρωμα της «Ελευθεροτυπίας», «Ο ΙΟΣ» (το οποίο επίσης σημαίνει δηλητήριο στα Ελληνικά) από έναν φίλο στην Αθήνα. Διαβάζοντας το άρθρο, βρήκα ότι το υλικό και το όνομά μου είχαν γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από καιροσκόπους ώστε να προωθήσουν την δική τους εγωιστική κοινωνικο-πολιτική ατζέντα του εντυπωσιασμού. Το άρθρο υπογραφόταν από την «τετράδα του Ιού»: Τάσος Κωστόπουλος, Δημήτρης Τρίμης, Αγγέλικα Ψαρά και Δημήτρης Ψαράς. Χρησιμοποίησαν την εργασία μου για να ατιμάσουν τους Έλληνες που είχαν μεταναστεύσει στις Ηνωμένες Πολιτείες στις αρχές του Εικοστού Αιώνα, με σκοπό να υπερασπιστούν εγκληματικές πράξεις από παράνομους Αλβανούς, οι οποίοι έχουν προσφάτως τρομοκρατήσει την Ελλάδα με εγκλήματα που ήταν γνωστά σε εμάς στις Ηνωμένες Πολιτείες προτού εμπλακώ εν αγνοία μου σε αυτό το ατυχές επεισόδιο.

Το άρθρο που έγραψαν οι «τέσσερις» ήταν αρκετά ακριβές, αν εξαιρέσουμε ότι είπαν ψέμματα κάνοντας παραλείψεις: το 1909, οι Έλληνες που ζούσαν στην Νότια Όμαχα δεν ήταν παράνομοι μετανάστες, και σαν εθνική ομάδα δεν παρανομούσαν περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη ομάδα μεταναστών στην Νεμπράσκα. Στην πραγματικότητα, η ταραχή προκλήθηκε από έναν αριθμό παραγόντων, οι οποίοι στην φύση τους ήταν πρωταρχικά κοινωνικο-οικονομικοί και πιθανότατα θρησκευτικοί. Οι Έλληνες που ζούσαν το 1909 στην Νότια Όμαχα ήταν από τους εργοδότες τους ευρέως σεβαστοί ως επιχειρηματίες και ως σκληρά εργαζόμενοι. Αυτό που με πλήγωσε περισσότερο ήταν το ότι το άρθρο μου περιβαλλόταν από αποκόμματα από τον «Ελληνικό Αστέρα» (Σικάγο), μία ταμπλόιντ σαν την «Ελευθεροτυπία», η οποία επίσης χρησιμοποιούσε τον εντυπωσιασμό...

*ο Πάννης Κολοβός είναι επικοινωνιολόγος και συγγραφέας του βιβλίου «Το Κουτί της Πανδώρας: Παράνομη Μετανάστευση και Νομιμοποίηση στην Ελλάδα» το οποίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πελασγός

Ο «επαγγελματίας» αντιεθνικιστής ή Η ανοησία του υστερικού αντιεθνικισμού

Θυμάστε ότι κάποιο το 1999 (Ανδριανόπουλος, Σωμερίτης και λοιποί της «αριστερής» κομπανίας) πόσο «θρηνούσαν» για τα «εγκλήματα» του Μιλόσεβιτς και με τι πάθος εξωραϊζαν τη ΝΑΤΟϊκή Θηριωδία και διέδιδαν την ΝΑΤΟϊκή «αλήθεια»;

Συνεχίζουν και σήμερα με το ίδιο υστερικό πάθος του λακέ να εξυμνούν το «αυτοκρατορικό μεγαλείο του πλανητικού ολοκληρωτισμού»;

Ένας από τους σημάδια φόρου του ραγιαδισμού είναι ο γνωστός, φανατικός, απολογητής της νεοφιλελεύθερης βάρβαροτητας Ανδρέας Ανδριανόπουλος;

Σε άρθρο του στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, με τίτλο «πλειοδοσία στην εθνικιστική ανοησία», επιτίθεται, με την «επιχειρηματολογία» του «αυτοκρατορικού ήθους» εναντίον όλων εκείνων που ήταν κατά του Σχεδίου Ανάν και εναντίον όσων κριτικάριαν την προσφυγή στη Χάγη. Όλοι αυτοί, δηλαδή το σύνολο σχεδόν του Ελληνικού λαού, είναι για το σοφολογιώτατο των υπερέθιστικών «αξιών», «πλειοδότες στη εθνικιστική ανοησία».

Όλη η ισοθεολογική ψύχη του κειμένου συνοψίζεται σε τούτο: «Ξεσπαθώνουν οι πλειοδότες του παράλογου υπερεθνικισμού εναντίον του τεως προέδρου της Δημοκρατίας Κ. Στεφανόπουλου, του πρώην πρωθυπουργού Κ. Σημίτη, των αρχηγών του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ, της υπ. Εξωτερικών κ. Μπακογιάννη και όλων όσων υποστηρίζουν μια στάση λογικής στα εξωτερικά μας θέματα».

Αυτοί είναι λοιπόν η πρωτοπορία του αντιεθνικισμού και του αντιρατσισμού!!!

Ξέχασε ο Ανδριανόπουλος να αναφέρει και τους «ντούρους» υπερεπαναστάτες...